

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118206469
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118206469.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Viery Zolákovej, v právnej veci žalobcov: 1/ G. U., P. XX.X.XXXX, Y. O. XXX, XXX XX O., 2/ N. U., P. X.X.XXXX, Y. O.N. XXX, XXX XX O., proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, 2/ CEE COLLECT Slovakia s. r. o., Pražská 11, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 882 053, 3/ Dražby a aukcie, s. r. o., Flámska 1, 036 01 Martin, IČO: 36 751 642, 4/ M.. E. G., H. V., U. XXX, XXX XX U., v konaní o žalobe žalobcov na obnovu konania, o odvolaniach oboch žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 14C/26/2018-35 zo dňa 16.8.2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvej inštancie.

Nepriznáva žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) odmietol žalobu žalobcov na obnovu konania a zároveň vyslovil, že žalobcovia nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou dňa 8.6.2018 navrhli žalobcovia, aby súd povolil obnovu konania o určenie neplatnosti dražby vedeného Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 12C/195/2016. V rámci odôvodnenia tejto žaloby žalobcovia okrem iného uviedli:

„Súdu týmto ďalej popisujeme všetko podstatné k tomu, aby súd mohol spoľahlivo určiť nesporné skutkové tvrdenia ohrozeného spotrebiteľa a odvolávame sa pri tom na zákonné ustanovenia podľa nasledovných popisov uvedených v tejto žalobe:

A. Dôvody na obnovu konania v zmysle § 406 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP,

B. Očakávania ohrozených spotrebiteľov,

C. Návrhy pre súd,

D. Informácie o zmluve,

E. Klamlivé konanie a nekalé obchodné praktiky zo strany veriteľa.

Pre ďalej uvedené dôvody žalobcovia podávajú žalobný návrh na obnovu konania

sp. zn. 12C/195/2016, ktorý je dôvodný, nakoľko:

1. je možné preukázať že zmluva medzi žalovaným v 1/ rade a žalobcami je neplatná a konanie žalovaného v 1/ rade aj žalovaného v 2/ rade má právne vady,

2. v dražobnom konaní nebolo dodržané ustanovenie § 7, ods. 2 zákona č.527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách,

3. doteraz boli prehliadané naše spochybňovanie dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách s uplatnením práva domáhať sa určenia neplatnosti dražby aj po 3 mesiacoch odo dňa príklepu, nakoľko dôvody neplatnosti dražby súvisia s trestným činom zo strany žalovaných a zároveň ide o dražbu domu, v ktorom sme mali ako predchádzajúci vlastníci predmetu dražby v čase

príklepu hlásený trvalý pobyt bez ohraničenia termínu uplatnenia práva na neplatnosť dražby, preto sme na C. E. H. podali aj podnet na trestné oznámenie voči žalovaným,

4. navyše sa možno domnievať, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný!

5. žalovaní vrátane notára G.. J. U., H. H. T..Y..O. X, XXX XX D., M.: XX XXX XXX nám už zasiahli do našich práv tak, že nám a našej rodine preukázateľne spôsobujú ujmu finančnú aj majetkovú.

Týmto podaním žalobcovia osvedčujú súdu:

1. nárok, ktorému sa má navrhovanou obnovou konania poskytnúť ochrana,

2. nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy

3. a preukazuje vzťah navrhovanej obnovy konania k predmetu konania vo veci samej o určenie neplatnosti zmluvných podmienok, v ktorom má byť odstránená spornosť práva medzi stranami sporu, aby bola navrhovaná obnova konania nariadená.

Zdôrazňujeme ešte, že podľa verejne prístupnej právnej analýzy postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi - spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou, je neplatné. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi - spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá je bankou, je neplatné, ak takéto postúpenie je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň, v spotrebiteľských zmluvách nie je možné platne dojednať odchýlenie sa od (ust. § 92 ods. 8) Zákona o bankách v neprospech spotrebiteľa.

V kontexte vyššie uvedeného následne v oblasti spotrebiteľských zmlúv platí, že proti sebe stoja dve právne normy, a to právna norma vyjadrená v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá pripúšťa postúpenie pohľadávky banky aj na inú osobu ako banku a ktorá je súčasťou nášho právneho poriadku už od 16.9.1999 prostredníctvom novely zákona č. 21/1992 Zb. o bankách a norma vyjadrená v ust. § 525 ods. 1 OZ, ktorá nepripúšťa postúpenie pohľadávky banky na inú osobu ako banku (nakoľko by sa jej obsah zmenou veriteľa zmenil) v spojení s ust. §52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, ktoré sa stali súčasťou nášho právneho poriadku s účinnosťou od 1.4.2004. Právna norma vyjadrená v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zhoršuje postavenie spotrebiteľa oproti právnej norme vyjadrenej v ust. § 525 ods. 1 OZ, nakoľko umožňuje postúpiť pohľadávku aj takým spôsobom, že jej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Aplikujúc výkladové pravidlo „lex specialis derogat legi generali“, v zmysle ktorého OZ ako špeciálny právny predpis upravujúci postavenie spotrebiteľov má výkladovú prednosť pred inými právnymi predpismi, ako aj výkladové pravidlo „lex posterior derogat legi priori“, v zmysle ktorého neskoršia právna úprava, ktorou je úprava spotrebiteľských zmlúv má prednosť pred skoršou právnou úpravou (obsiahnutou v Zákone o bankách), a berúc do úvahy materiálny korektív na ochranu práv spotrebiteľa vyjadrený v ust. § 54 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 52 ods. 2 OZ platí právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ v spojení s ust. §52 ods. 2 a §54 ods. 1 OZ).

Žalobcovia zároveň citovali veľké množstvo právnych predpisov z Civilného sporového poriadku, resp. Občianskeho zákonníka.

3. Citujúc ustanovenia § 397, § 399, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 406, § 409, § 413 ods. 1, 2 všetko zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie uzavrel, že z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 12C/195/2016 súd zistil, že rozsudok v tejto veci nadobudol právoplatnosť dňa 7.7.2017 a žalobcovia podali žalobu na obnovu konania dňa 8.6.2018. Podľa názoru súdu je v zmysle § 403 CSP nepochybné, že všetky dôvody ktoré žalobcovia uvádzajú, predstavujú dôvody, o ktorých sa mohli dozvedieť už v priebehu samotného konania vedeného pod sp. zn. 12C/195/2016 a tieto dôvody v súdnom konaní mohli aj uplatniť, pričom v zmysle § 399 CSP mohli potencióálnu zmenu alebo zrušenie rozhodnutia dosiahnuť aj inak (napr. podaním dovolania). Súd poukazuje na to, že žalobcov nevyzýval na prípadné doplnenie ich podania, keďže z jeho obsahu nepochybne vyplýva, že sa nejedná o žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by nebolo možné použiť v pôvodnom konaní a z ich podania taktiež nevyplýva, že navrhujú vykonať dôkazy, ktoré nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní. Aj s ohľadom na tieto skutočnosti ma súd nepochybne za to, že žalobcovia podali návrh na obnovu konania oneskorene, pričom rozsudok v pôvodnej veci nadobudol právoplatnosť dňa 7.7.2017 a aj keby súd pripustil, že po doručení prvostupňového rozsudku, ktorý bol vyhlásený dňa 26.1.2017, resp. rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 31.5.2017, žalobcovia zistili teoreticky nejaké skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré by mohli byť dôvodom pre obnovu konania, tak žalobu na obnovu konania súdu podali až dňa 8.6.2018, teda po vyše roku od právoplatnosti rozhodnutia v pôvodnej veci. Vzhľadom na uplynutie lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP, preto súd žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú odmietol.

4. Okresný súd zároveň konštatuje, že z návrhu žalobcov nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možné podradiť pod ustanovenie § 404 CSP a keďže, ako už bolo konštatované, žaloba bola podaná oneskorene, súd ju odmietol.

5. Následne citujúc ustanovenie § 256 ods. 1 CSP súd prvej inštancie uzavrel, že podanie žalobcov v danej veci nebolo prejednané, preto analogicky postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa ustanovenia svojou povahou upravujúceho rozhodnutia podobného charakteru. Keďže žalobcovia zapríčinili odmietnutie podania (analogicky zastavenie konania) nemajú podľa okresného súdu nárok na náhradu trov konania.

6. Proti tomto uzneseniu ako celku podali obaja žalobcovia včas odvolanie s odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ CSP. V podanom odvolaní uviedli, že spornú pohľadávku žalovaného v 1/ rade neuznávajú, čo do dôvodu a výšky. Okrem formálnych dôvodov mali odvolatelia za to, že prvoinštančný súd okrem toho, že si neprečítal podrobne znenie, tak zo svojej úradnej moci a úradnej povinnosti nepreveril zmluvu žalobcov s veriteľom ani zákonné postúpenie pohľadávky a následne dražobné konanie. Na základe toho súd sám od seba neidentifikoval neprijateľné podmienky v zmluve medzi žalobcom a veriteľom. Poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobcovia dôvodili tým, že ich žalovaní cieľným, úžerníckym a dražobným konaním pripravili nie len o strechu nad hlavou, ale spôsobili im aj navyše finančnú stratu vo výške 17.605,44 eur.

7. V ďalšom žalobcovia uviedli, že nevedia prečo je súdu prvej inštancie nepochybné, že všetky dôvody, ktoré žalobcovia uviedli predstavujú dôvody, o ktorých sa mohli dozvedieť už v priebehu samotného konania vedeného pod sp. zn. 12C/75/2016 a tieto dôvody v súdnom konaní aj uplatniť. Podľa odvolateľov súd prvej inštancie prehliadol aj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/66/2017, ktoré posudzovalo spor vedený na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/195/2016 s tým, že svojimi rozhodnutiami priamo nadržiava dražobným podvodníkom.

8. Vyslovili presvedčenie, že okresný súd nebral do úvahy fakty o neoprávnenosti dobrovoľných dražieb, ako je dražba v ich prípade, keď dobrovoľná dražba je typická tým, že ju nesprevádza preventívna súdna kontrola o neprijateľnosti zmluvných podmienok. O tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky a podobne rozhodne súkromná osoba s tým, že dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje jej zisk. Za takýchto okolností je neodkladné opatrenie ako jediný efektívny prostriedok na ochranu ohrozeného spotrebiteľa do času, kým súd vo veci samej nevykoná súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

9. Zo znenia samotného Zákona č. 527/2002 nemožno podľa odvolateľov vyvodiť záver o tom, že by dobrovoľná dražba mala viesť k nadobudnutiu vlastníckeho práva aj od nevlastníka a teda, že by došlo k prelomeniu zásady „nemo plus iuris“. Rýdzo ekonomický pohľad jednostranne zohľadňujúci len investíciu vydražiteľa je nezlučiteľný s vyššie uvedenou ústavnou ochranou existujúceho vlastníckeho práva skutočného vlastníka predmetu dražby. Vlastník má právo užívať svoj majetok „pokojne“ a nemôže byť teda nútený pravidelne si zisťovať, či jeho majetku náhodou nehrozí zo strany tretích osôb zásah. Dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník je konaním, ktoré sa vedie absolútne mimo vôle a aj bez pričinenia skutočného vlastníka, bez akejkoľvek predbežnej kontroly súdu alebo iného orgánu verejnej moci, výlučne pod kontrolou dražobníka, ktorý je súkromnoprávnym subjektom vykonávajúcim svoju činnosť ako podnikanie, teda za účelom dosiahnutia zisku.

10. Podľa odvolateľov sa v tejto právnej veci preukázateľne prejavuje právne barbarstvo voči spotrebiteľom. Právne postavenie žalobcov je ohrozené hrubo nemorálnym postupom prvotného veriteľa, nakoľko zneužívajúci zmluvný vzťah medzi ním a veriteľom obsahuje neprijateľné podmienky a konanie veriteľa má nekalé obchodné praktiky. Odvolatelia majú za to, že z preukázateľne neplatných právnych úkonov nemôžu vzniknúť platné právne účinky. Zdôraznili súdu, že na základe doterajšej komunikácie s veriteľom a na základe vývoja situácie preukázateľným cieľom zmluvy veriteľa je výlučný zisk veriteľa a zmluva veriteľa je tak neplatná pre zjavný rozpor s dobrými mravmi a obchádzanie zákona, keď veriteľ si nechá platiť za niečo, čo nie len že nemá oporu v zákone, ale nemá pre spotrebiteľa význam, ale veriteľ si nechá platiť astronomickú sumu za nesplnený zmluvný záväzok aj za nevyžiadanú službu.

11. Odvolatelia mali navyše za to, že sudca svojim odmietavým uznesením im odoprel právo na spravodlivý súdny proces v tejto právnej veci, aj napriek tomu, že veriteľ bežne podľa verejne prístupných informácií v mene svojho vlastného úžernického výkladu „spravodlivosti“ reálne okráda spotrebiteľov a pripravil aj žalobcov o ich majetok. Podľa názoru odvolateľov okresný súd bol v tejto veci benevolentný k posúdeniu podstaty právnej veci a konal preukázateľne, neodborne, benevolentne a neprofesionálne.

12. Žalobcovia žiadali odvolací súd, aby s náležitou odbornou starostlivosťou posúdil predmetnú spornú vec, keď svojim konaním v tejto veci rátajú so súdnym konaním v súlade s ochranou ohrozeného spotrebiteľa pred úžernickými aktivitami veriteľa a dražobnými klamlivými konaniami všetkých žalovaných. Podľa odvolateľov je nepredstaviteľné aby trpeli napriek tomu, že spotrebiteľská zmluva a všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné podmienky.

13. Tvrdiac, že súd prvej inštancie vychádzal z povrchného posúdenia veci, keď týmto postupom im sudkyňa (zrejme mali na mysli sudca - poznámka odvolacieho súdu) znemožnil spravodlivý proces na súdne a súdnu ochranu pred úžernickým podvodníkom, veriteľom a dražobnými podvodníkmi voči nám spotrebiteľom namietajú uznesenie okresného súdu ako aj vo výroku, ako aj v jeho odôvodnení.

14. Odvolatelia namiesto svojho odvolacieho návrhu žiadali, aby odvolací súd prijal ich návrhy popísané v odôvodnení na obnovu konania a o určenie neplatnosti dražby vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/195/2016 s tým, že pre prípad porušenia ich práv žiadali do konania pribrať prokurátora na ochranu ich zákonných práv, ktoré voči žalovaným už popísali podrobne v ich podnete na trestné oznámenie.

15. Zároveň toto odvolanie dali odvolatelia na vedomie C.O. E. H..

16. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a preto uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

17. Podľa § 397 písm. a/ CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

18. Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

19. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

20. Podľa § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

21. Podľa § 413 ods. 1 písm. a/, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene a písm. e/, ak je zjavne nedôvodná.

22. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa ods. 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

23. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

24. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd posudzoval napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodoch žalobcov obsiahnutých v písomne podanom odvolaní.

25. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcov je potrebné uviesť, že tak za pôvodného procesno-právneho predpisu, a to Občianskeho súdneho poriadku ako aj Civilného sporového poriadku návrh (žaloba) na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Nezmeniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Pre zásah do týchto právoplatných rozhodnutí formou mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorými sú obnova konania a dovolanie práve so zreteľom na mimoriadnosť týchto opravných prostriedkov platia určité obmedzenia v porovnaní s odvolaním, ktoré sú vyjadrené zákonnou úpravou. K týmto obmedzeniam patrí nielen vyjadrená subjektívna a objektívna lehota, ale aj zákonné podmienky prípustnosti žaloby - návrhu na obnovu konania (§ 397 a nasl. ust. CSP, uznesenie NS SR z 23.1.2010, sp. zn. 3Obo/138/2009, uznesenie NS SR z 11.8.2011, sp. zn. 3Cdo/98/2011 v spojení s ustanovením § 228 a nasl. ustanovenia O.s.p.).

26. Vo všeobecnosti odvolací súd uvádza, že predpokladom toho, aby súd pripustil obnovené konanie vo veci, ktoré už raz právoplatne rozhodol je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok uvedených v príslušných ust. § 397 až § 408 CSP. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu stranám sporu, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Zákonné ust. § 397 písm. a/ až f/ CSP pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách, resp. z niektorého *expressis verbis* vymieňaného zákonného dôvodu a výnimočne prípustná i voči právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých za zmier schvaľoval; to platí analogicky aj pre platobný rozkaz (§ 398 CSP). Prípustnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoučelná, zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispieť k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok.

27. Odvolací súd po preskúmaní veci, odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie ako aj dôvodov odvolania konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol. Odvolací súd súhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia, pretože súd prvej inštancie dostatočne, argumentačne i právne zdôvodnil prečo žalobu na obnovu konania v danej veci s poukazom na konkrétne predošlé právoplatné rozhodnutie okresného súdu odmietol ako podanú oneskorene. Odvolací súd konštatuje, že práve z dôvodu presvedčivého odôvodnenia uznesenia nepovažuje za potrebné opakovane uvádzať totožné skutočnosti a právne argumenty, ktoré už vo svojom rozhodnutí obsiahol súd prvej inštancie. Dôvody a právne úvahy uvádzané v napadnutom uznesení sú vecne správne, sú dostatočné, argumentačne presvedčivé a právne správne posúdené a vyhodnotené.

28. V zhode s okresným súdom je aj odvolací súd toho názoru, že všetky dôvody, ktoré žalobcovia uvádzajú vo svojom návrhu na obnovu konania predstavujú dôvody, o ktorých sa mohli dozvedieť už v priebehu samotného konania, ktorého obnovu navrhujú.

29. K vyššie uvedenému zároveň odvolací súd dodáva, že žalobcovia nepreukázali relevantný dôvod prípustnosti obnovy konania v zmysle intencie ustanovenia § 397 písm. a/ CSP, teda neuviedli relevantný dôvod vyvolať obnovu už právoplatne skončeného sporu.

30. K obsahu spisového materiálu, z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 12C/195/2016-105 zo dňa 26.1.2017 ako i odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Prešov v tejto veci odvolací súd uvádza, že obsah odvolania proti rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci 12C/195/2016-105 je praktický totožný s obsahom odvolania v preskúmvanej veci, najmä pokiaľ sa týka dôrazu na ochranu práv spotrebiteľa ako slabšej strany s tým, že rovnako aj v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci 12C/195/2016 zo dňa 26.1.2017 odvolatelia namietajú benevolentnosť, povrchnosť a nespravodlivý prístup súdu prvej inštancie. Je potrebné uviesť pokiaľ odvolatelia poukazujú a zdôrazňujú ochranu spotrebiteľa s tým, že malo ísť o nezákonné postúpenie pohľadávky, na základe ktorej došlo k dražobnému konaniu, že všetky tieto argumenty mohli použiť už

v pôvodnom konaní, ktorej obnovy sa v tomto konaní domáhajú a zároveň v podanom odvolaní nijako nekonkretizujú, resp. neuvádzajú prípadný dôvod, pre ktorý nemohli použiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že táto obligatórna podmienka prípustnosti obnovy konania nie je splnená, nakoľko všetky vyššie uvádzané skutočnosti ochrany spotrebiteľa už existovali v pôvodnom konaní a žalobcovia, ktorí navrhujú obnovu konania o ich existencii vedeli alebo aspoň mali možnosť vedieť a mali aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, no uvedené si nespĺnili. Napokon je potrebné uviesť, že konanie, ktorého obnovy sa žalobcovia domáhali bolo zastavené, tak ako to vyplýva z uznesenia Krajského súdu Prešov zo dňa 31.5.2017 z dôvodu litispendencie, na ktorú súd musí prihliadať ex officio (aj bez návrhu), a to kvôli prebiehajúcej konaniu vedenom na tom istom súde pod sp. zn. 28C/359/2015, a preto aj keby súd vyhovel návrhu na obnovu konania, toto konanie by muselo byť v prípade, ak konanie vo veci 28C/359/2015 doposiaľ skončené nebolo, zastavené pre rovnaký dôvod (litispendenciu) a v prípade ak skončené bolo pre res iudicata (rozsúdenú vec).

31. Argumentáciu žalobcov súvisiacu s odňatím možnosti konania pred súdom odvolací súd považuje za irelevantnú, nakoľko obnova konania je mimoriadny právny prostriedok, t.j. procesný prostriedok, pomocou ktorého iba za splnenia zákonných dôvodov obnovy konania (§ 397 CSP) možno stiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má dôvod v tom, že v pôvodnom konaní nebol riadne zistený skutkový stav. Odňatie možnosti konať pred súdom medzi tieto dôvody nepatrí, nakoľko pochybenia súdu, ktoré znemožnili strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, sú napravitel'né v rámci dovolacieho konania a nie prostredníctvom obnovy konania.

32. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Na margo žiadosti žalobcov, ktorí v rámci odvolania žiadali do konania pribrať prokurátora na ochranu ich práv, odvolací súd uvádza, že prokurátor môže vstúpiť do začatého konania v zmysle § 93 ods. 2 CSP v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, alebo v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keď v prejednávanej veci sa nepochybné nejedná o spor o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zároveň žiadna zo strán sporu nie je subjektom uvedeným vo vyššie citovanom zákonom ustanovení. Zároveň odvolací súd uvádza, že aj napriek tomu, že predmetné odvolanie poskytli žalobcovia na vedomie generálnej prokuratúry, prokurátor nepožiadala o vstup do tohto konania. Rovnako odvolací súd uvádza, že na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy (Občianskeho súdneho poriadku) súd nerozhoduje o vstupe prokurátora do konania, ale len s ním koná po tom, ako tento oznámi svoj vstup do konania.

34. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a s použitím analógie v odvolacom konaní neúspešným žalobcom nepriznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Pri formulácii výroku vzťahujúceho sa k tomuto odseku odôvodnenia zohľadnil, že odvolanie žalobcov a ani rozhodnutie dovolacieho súdu nebolo a nebude žalovaným doručované a zároveň sa jedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).